

„undergiben de almindelige Love og Forskrifter for Folkekirken,“ men det maatte dog gjøres tydeligt, at det var muligt for Kirkestyrelsen, hvis der fandtes at være en tvingende Nødvendighed derfor, at faae Vedkommende berøvet sin Ret til at fungere som Fripræst, saaledes at han ikke blev helbigere stillet end Folkekirkenes øvrige Præster, og saaledes at Staten ikke fik, om jeg maa bruge det Udtryk, mindre Haand i Hante med ham, end med de i Folkekirken efter de almindelige Regler ansatte Præster. Naar det i § 2 hedder, at de almindelige Love og Forskrifter for Folkekirken skulle være anvendelige: „forsaavidt de passe til den her fastsatte friere Stilling,“ forekommer dette mig ogsaa at være et meget vagt Udtryk, som let kunde fortolkes saaledes, at den vedkommende Præst selv skulde afgjøre, hvorvidt de almindelige Regler efter hans Samvittighed kunde blive anvendte. Jeg antager ikke, det kan være Meningen, men ialfald er dette ogsaa et Punkt, der gjør mig det vanskeligt at kunne gaae ind paa et saadant Lovforslag. Endelig vil man, forsaavidt man gennem Affattelsen af § 1 kommer til det Resultat, at Sognebaandsløsningsloven af 4de April 1855 bliver ligefrem anvendelig paa disse Præster, komme til det Resultat, at de ogsaa i en anden Henseende blive langt helbigere og ganske anderledes stillede end Folkekirkenes Præster. Det er nemlig klart, at de, naar der til dem kan løses Sognebaand, ville gennem Anordningen af 2den October 1862 kunne erhverve sig Adgang til overalt at faae Kirkerne aabne for sig; men en saadan Frihed har ingen i Folkekirken efter de almindelige Regler ansat Præst, og man har formodentlig ogsaa kun tænkt paa, at Vedkommende skulde kunne fungere som Sjølesørger og Præst i den Kirke, han havde bygget. Jeg tillod mig før stærkt at fremhæve, at det, der kunde gjøre Sagen tiltalende for mig, navnlig var, at naar en Trang konstaterede sig derved, at Menneskene bragte et Pengeoffer, hvad de efter den almindelige menneskelige Svaghed vanskeligt bringes til, saa respekterede jeg den og sølte mig hændragen til at opfylde en saadan Trang, men denne Betragtning fører mig ogsaa til at gjøre den Udfættelse ved § 1, at det Offer, som udføres

til Tilveiebringelsen af en Bedesal, ikke forekommer mig at have en saadan Betydning, at man deri vil kunne see Trangen tilstrækkeligt konstateret. Jeg vil derfor ansee det for absolut nødvendigt, at det bliver en virkelig Kirkebygning, Vedkommende skaffe tilveie. — Jeg haaber, mine Herrer, at det af disse Udtalelser vil være klart for den høie Forsamling, hvorledes jeg stiller mig til Lovudkastet i den Egenkab, i hvilken det kun kan være Thinget magtpaaliggende at komme til Kundskab derom. Fra Kirkebestyrelsens Standpunkt maa jeg meget bestemt fraraade Vedtagelsen af Lovforslaget uforandret, og ved dets Vedtagelse med Rettelser i de Retninger, jeg har antydet, er jeg ikke uden store Betænkkeligheder, medens jeg dog indseer, at der fra andre Sider og andre Synspunkter kan gjøres væsentlige Indvendinger imod en Lov, affattet med disse Endringer. Det er mig klart, at Loven, affattet efter de Antydninger, jeg har gjort, vil blive af den Bestaffenhed, at den Trang og de Ønsker, der have baaret Lovforslaget frem, vanskeligt derved ville blive tilfredsstillede. Jeg skal forresten henstille til det høie Thing, hvorvidt det anseer det for rigtigt at fremme Lovforslaget eller ikke.

C. B. Nyholm: Som Medindbringer af dette Lovforslag maa det, efterat vi have hørt den høitærede Minister udtale sig, være mig tilladt at fremsætte et Par Bemærkninger, idet jeg skal forudsikke, at det ikke staaer klart for mig, om Ministeren overhovedet er imod Loven, eller om han vil være villig til at gaae ind paa den, naar den mere eller mindre ændres i den Retning, han har antydet.

Jeg troer, at denne Lov, og det er Noget, som Ministeren iøvrigt ogsaa erkjender, vil findes at være i høi Grad maadeholden. Det er min Overbeviisning og mit Haab, at man ikke vil bebreide Forslagsstillerne, at de ere gaaede for vidt i den Retning, Lovudkastet peger. Snarere vil man kunne bebreide dem, at de, som Loven her foreligger, ikke ere gaaede vidt nok. Naar de Herrer ville undersøge Lovudkastet, ville De finde, at Afgangens til at løse Sognebaand og stifte en Frimenighed er knyttet til tre meget væsentlige Betingelser. Den første